

debitur, maxime si sedes prædictæ locatur in Præsbyterio, prout præsupponitur.

Circa quintum, tempus indefinitum non esse concedendum dictis Canonicis, sed attentis ultimò narratis, tempus sex mensium posse concedi.

Episcopus pro-
puit alia du-
bia.

§.4. Præterea alia etiam infra scripta dubia idem Nonnius Episcopus Nobis declaranda proposuit, videlicet.

Primo, in Oppido de Abrantes eam perniciosam corruptelam, seu abusum vigere, ut, qui hodie in una Parochia vixit, si sequenti die, seu quolibet tempore, ex causa qualibet, aut absque ea ad aliam Parochiam velit transire, in eademmet Domino novam portam, seu novum caminum, aut focum mutando, eo ipso tantum, ad quam velit Parochiam, mutatus censetur: exindeque oriri, ut Rectores, & Parochi officium suum libere exercere, male viuentes admonere, & corrigere nequeant, Decimæque, ac redditus Ecclesiarum varias mutationes patiantur: dubitare igitur, an huiusmodi mutationes prohibere possit.

Secundò eandem Egitanien. Diocesim longam esse, amplamque continere Provinciã, ac trecentas fere Ecclesias, quæ singulis annis visitari solebant, pro officio verò visitationis personas auctoritate, doctrina, prudentia, & literis præstantes, assumi: Secretarii verò, seu Notarii visitationis munus, etiam Præsbyteris vita, moribus, & fidelitate probatis deferri debere: Cum verò aliqua harum personarum Ecclesias, seu alia Beneficia residentiam requirentia habeant, a nobis humiliter postulabat, ut pro tribus, vel quatuor ex prædictis personis per sex menses, dummodo extra Adventum, & Quadragesimam, occupare posset, facultatem, & opportunam licentiam concedere dignaremur.

Tertio, Communitatem, & Magistratum Egitanien. Civitatis, ab antiquissimo tempore, ad Ecclesiam B. Mariæ de Açores, sex miliaribus, vel circa distantem, singulis annis accedere consuevisse, vel ex voto illius Civitatis factò, vel ex Testamento cuiusdam mulieris, quæ propterea eidem Communitati certas Possessiones, seu Prædia perpetuo legavit, ut omnium nunc viventium, & majorum memoria testabatur; cumque Communitas eam a paucò tempore citra ab huiusmodi voto, seu Testamenti observatione cessaverit, ac per eorum ad dictam Ecclesiam non accessum devotio, & concursus Fidelium decreverit, quid agere, aut exequi deberet in præmissis, sibi petiit responderi.

Quartò Parochos complurium Ecclesiarum ejusdem Diocesis, ipsum Episcopum saepe interpellare, ut eis contra molestias Regularium de opportuno remedio provideat, ex quo iidem Regulares Parochianorum corpora ad suas Ecclesias Regulares, non vocatis, & invitatis Parochis, deferebant, ac insuper tertiam partem Funeralium omnium, Parochiæ debitam, solvere recusabant, ac usurpabant. A nobis igitur humiliter postulavit, ut dictos Regu-

lares, cujuscumque Ordinis sint, etiam Minores, Ecclesiarum Parochos vocare, & invitare, & Parochiæ tertiam partem, seu id, quod tenuerit consuetudo Loci, solvere debere, declarare dignaremur, prout in supradictis omnibus, & singulis dicti Nonnii Episcopi petitionibus, & consultationibus plenius continebatur.

§.5. Nos circa hæc quoque dubia, quæ Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium, deputatis, examinanda commissimus, ita per præfentes declaramus.

Ea solvit Cle-
mens ex voto
Congregatio-
nis Episcopo-
rum, & Re-
gularium.

Circa Primum, novæ portæ, seu novi camini, vel foci constructionem, seu mutationem ad hoc, ut censetur mutata Parochia, notificari debere Ordinario, & etiam antiquo Parocho.

Circa Secundum, concedimus per tres menses cujuslibet anni.

Circa Tertium, Episcopum posse, etiam, digna correctione adhibita, monere Magistratum Egitaniensem, ut, juxta solitum, seu obligationem, quolibet anno visitet Ecclesiam Sanctæ Mariæ de Açores, nisi pro parte ejusdem Magistratus deducatur allegata dispensatio, vel aliud, per quod jure excusari possit.

Circa Quartum, Regulares cujuscumque Ordinis sint, etiam Minores, Ecclesiarum Parochos vocare, & invitare debere, priusquam personarum non Regularium Cadavera ad Ecclesias suas Regulares sepelienda deferant, & Parochiæ tertiam partem Funeralium, seu id, quod tenuerit consuetudo Loci, solvere debere.

§.6. Quocirca eidem Nonnio moderno, & pro tempore existenti Episcopo Egitanien, per præfentes committimus, & mandamus, ac opportunam desuper facultatem concedimus, ut in omnibus, & singulis dubiis supradictis, juxta declarationes nostras ad unguem procedat, ac ab aliis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, procedi curet, & faciat: Contradictores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Episcopo in-
jungit, ut jux-
ta huiusmodi
declarationes
procedat.

§.7. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ Egitanien, ac aliarum ejusdem Diocesis Ecclesiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis Egitanien. prædictæ, ac aliarum quarumcumque Ecclesiarum Diocesis prædictæ Canonicis, Beneficiatis, Rectoribus, Curatis, Præsbyteris, ac aliis, tam Ecclesiasticis, quam temporali, vel mundana dignitate fulgentibus, & auctoritate, & potestate suffultis ejusdem Egitanien, aliarumque Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Governoribus, Præfatis, Magistratibus, aliisque Officialibus, & Ministris, ac aliis quibuslibet per-

Contraria
tollit.

sonis

tonis, & eorum cuilibet, etiam motu proprio, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium facien, seu aliàs quomodocumque disponentibus, concessis, confirmatis, & invocatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, præfentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 24. Maii 1603. Pontificatus nostri Anno XII.

Die die 24.
Maii 1603.
An. XII.

CCCV.

Approbatio Confraternitatum sub invocatione Sanctissimi nominis JESU, in provinciis Regni Perù institutarum, & institutandarum, cum Indulgentiarum elargitione.

Præmam hujusmodi Sodalitatis institutionem in Regnis Hispaniarum, & ejus ad alia loca extensionem, vide in Pii IV. Constit. XCII. Injunctum 26. IV. Par. II. fol. 175.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quamplures
Confraterni-
tates SS. No-
minis JESU sine
tam jam ere-
ctæ.

CUM, sicut accipimus, in diversis Civitatibus, Oppidis, Castris, Terris, seu locis Peruallibus in Indiis Occidentalibus existentibus, nonnulli Christiani illarum partium, quamplures utriusque sexus Christiani Confraternitates ob maximam eorum devotionem, quam erga Sanctissimum nomen JESU gerunt, sub titulo seu invocatione ejusdem Sanctissimi Nominis, in parochialibus, vel aliis Ecclesiis, seu Oratoriis ibidem existentibus, de licentia & auctoritate Ordinariorum ac aliis canonice jam instituerint, & in futurum quamplures alias similiter instituerint, sub eodem Sanctissimo Nomine, intendant.

Clemens Con-
fratribus en-
datis hic con-
cedit Indul-
gentias.

§.1. Nos pro nostro Pastoralis officio cupientes, ut Christiani illarum partium omnibus diebus in diversis operibus piis, atque exercitationibus divinis versentur, & quæ ad excitandam pietatem, mores informandos, & æternam salutem procurandam pertinent, utque Confratres hujusmodi eo majora in dies suscipiant incrementa, quod uberiori Christiani inde celestium munerum gratiarum consequi posse cognoverint, de Omnipotentis DEI misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consilii, supplicationibus quoque pro parte venerabilium fratrum Episcoporum illarum Provinciarum Regni del Perù nobis humiliter porrectis inclinatis omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis, qui hujusmodi Confraternitates sub invo-

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

catione Sanctissimi Nominis JESU jam institutas, & pro tempore canonice, ut præfertur, instituendas de cetero in perpetuum ingredientur, & in consortium earundem Confraternitatum describentur, die primo eorum ingressus, & descriptionis, si vere poenitentes, & confessi Sanctissimum Eucharisticum Sacramentum sumpserint, plenariam: Ac tam ipsis nunc, & pro tempore describendis, quam jam in eisdem Confraternitatibus descriptis confratribus in cujuslibet eorum mortis articulo, si pariter vere poenitentes, & confessi, sacraque communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint saltem contriti, Nomen JESU ore, si potuerint, sin autem corde devote invocaverint, etiam plenariam.

§.2. Nec non omnibus utriusque sexus Christianis etiam vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui Ecclesias, seu Cappellas, Oratoria, & Altaria dictarum confraternitatum die festo Circumcisionis Domini Nostri JESU Christi a primis vesperis usque ad occasum Solis ejusdem diei singulis annis devote respective visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, quo ad Confratres earundem Confraternitatum, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus; Quoad alios vero non Confratres, viginti annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliis quomodolibet debitis poenitentis, in forma Ecclesiæ consuetæ relaxamus.

Alias Indul-
gentias Chri-
stianis ea-
rum Ecclesi-
arum visitantibus
proponit.

§.3. Insuper eisdem Confratribus similiter vere poenitentibus, & confessis, sacraque communione refectis, qui Ecclesias, seu Cappellas, Oratoria, & Altaria prædicta in primo Pentecostes, Conceptionis, & Assumptionis B. Mariæ Virginis, ac Dominica in Albis festis diebus, a primis vesperis, ut præfertur, etiam respective visitaverint, & oraverint: quo die prædictorum aliquid egerint, viginti annos, & totidem quadragenas, ut supra relaxamus. Quoties vero prædicti Confratres Missis, & aliis divinis officiis in dictis Ecclesiis, seu Cappellis, Oratoriis, & Altaribus prædictis pro tempore celebrandis, & recitandis, seu Congregationibus publicis, vel privatis earundem Confraternitatum ubique faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem cum inimicis propriis, seu alterius composuerint, vel componi fecerint, seu procuraverint, necnon etiam qui corpora defunctorum, tam confratrum dictarum Confraternitatum, quam aliorum ad sepulchrum associaverint, vel quascumque per ipsas Confraternitates processiones de licentia Ordinariorum faciendas, dictamque sanctissimum Eucharisticum Sacramentum, tam in processionibus, quam ad infirmos, aut alias ubicumque, & quomodocumque pro tempore deferunt, comitati fuerint, aut si ad hoc impediti, campana-

Alias quoque
Confratribus
designata hic
opera facien-
tibus.

B 2 ad

ad id signo dato semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam pro animabus defunctorum dictarum Confraternitatum recitaverint, aut devium aliquem ad viam salutis reduxerint, aut ignorantes præcepta ea, quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque aliud pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum centum dies de injunctis, seu alias ut supra relaxamus.

§. 4. Presentibus pro dictis Confratribus eorumdem Confraternitatum, perpetuis futuris temporibus, pro aliis vero non confratribus ad viginti annos a die publicationis presentium inchoan, valituris.

§. 5. Volumus autem, quod si alias aliquibus ex dictis Confraternitatibus jam erectis præmissa peragen, aliquam aliam indulgentiam, perpetuo vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, presentes quoad illas Confraternitates nullæ sint.

§. 6. Et quia difficile foret presentes litteras ad singula quaque loca opportuna deferre, volumus, & decernimus, quod eorumdem transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die trigesima Junii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CCCVI.

Declaratio super iure conferendi Beneficia Collegiata Ecclesiæ Sancti Jacobi de Calass Vicensis Diocesis.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoralis nostri muneris ratio exposcit, ut ad pacem, & quietem inter Ecclesiasticas personas, præsertim Pontificali, & alia dignitate præditas, conservandam, ea, quæ per Nos statuta, & ordinata fuerunt, ex quorum dubia interpretatione tranquillitatis, & quietis effectus turbari possent, nostræ declarationis ministerio dilucidemus, prout in Domino salubriter conspiciamus expedire.

§. 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilecti filii Francisci Ferran Abbatis Collegiata, & secularis Ecclesiæ S. Vincentii de Cardona Urgellen. Diocesis, quod cum Collegiata Ecclesiæ Sancti Jacobi de Calass Vicen. Diocesis, quæ antequam nos ad supplicationem clar. me. Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici, ordinem Canoniarum Regularium S. Augustini in Ecclesiis, & Monasteriis tunc ejusdem Ordinis, Principatus Catalonia, illiusque statum, &

essentiam regularem in eisdem Ecclesiis, & Monasteriis perpetuo suppresserimus, & extinxerimus, ipsaque Ecclesiæ, & Monasteria ad statum, & essentiam secularem reduxerimus, prout in nostris desuper expeditis Literis plenius continetur, Ordinis prædicti existeret, a primordiale Collegiata Ecclesiæ S. Vincentii de Cardona dependens, seu illius membrum sit, & occurrente vacatione Canoniarum, Præbendarum, & aliorum Officiorum dictæ Collegiata Ecclesiæ S. Jacobi, semper ab immemorabili tempore citra, salvis tamen reservationibus, & affectionibus Apostolicis in Mensibus Locorum Ordinariis reservatis, ab Abbate Collegiata Ecclesiæ S. Vincentii de Cardona pro tempore existente, de illis disponi consueverit, nunc vero post reductionem ad secularitatem huiusmodi, Venerabilis Frater Episcopus Vicen. prætendat, collationem illorum in dictis Mensibus Ordinariis ad se spectare: & propterea facile evenire possit, ut aliqua exinde controversia inter ipsum Episcopum Vicen., & prædictum Abbatem S. Vincentii de Cardona suboriatur idcirco d. Franciscus modernus Abbas, nobis humiliter supplicari fecit, ut super hoc de opportuna declarationis remedio providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur omnem controversiam occasionem inter Ecclesiasticas personas e medio tollere, & jus suum unicuique conservare volentes, prædictarum Literarum nostrarum tenorem, presentibus pro expresso habentes, ipsumque Franciscum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, auctoritate Apostolica, tenore presentium, declaramus, prout alias etiam declaramus, nostræ intentionis numquam fuisse, aut esse per reductionem Ecclesiarum, Monasteriorum, Dignitatum, & Beneficiorum Ordinis, & Principatus prædictorum ad secularitatem, ab eisdem Ecclesiis, Monasteriis, Dignitatibus, & Beneficiis jurisdictiones, prerogativas, præminentias, privilegia, aliaque jura, & concessiones auferre, sed regularitatem tantum in eis supprimere, illaque ad secularitatem huiusmodi reducere, salvis semper in suo robore permanentibus jurisdictionibus, prerogativis, præminentias, privilegiis, & aliis supradictis, sic etiam nostræ mentis, & intentionis non fuisse per reductionem ad secularitatem Collegiata Ecclesiæ S. Jacobi de Calass prædictæ in aliquo præjudicare juri conferendi, quod ante dictam reductionem ad prædictum Abbatem S. Vincentii de Cardona legitime spectabat.

§. 3. Decernentes propterea dictum modernum, & pro tempore existentem Abbatem S. Vincentii de Cardona per Episcopum Vicen., seu quoscumque alios, præmissorum occasione molestari, perturbari, inquietari, vel impediri nullatenus posse, presentibusque Literas, etiam ex eo, quod dictus Episcopus, seu alius quicumque in præmissis jus habere prætendens ad hoc vocati, & auditi non fuerint, & ex quavis alia causa, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, aut infringi, retractari, invalidari, vel ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam revocari nullo unquam tempore posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Quocirca dilectis filiis Causarum Curia Camere Apostolicæ Generali Auditori, ac nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio, illum præmissorum eorumdem effectum pacifice frui, & gaudere, non permittentes illum desuper per dictum Episcopum Vicen. aut quoscumque alios quomodolibet indebitè molestari, contraditores quoscumque per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus sel. recor. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris Nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 15. Julii 1603. Pontificatus Nostri Anno XII.

Clemens declarat per suppressionem regularitatis nullam præjudicium irrogatum fuisse Abbati S. Vincentii de Cardona.

Clausa pro hujus Constitutionis firmitate.

Limitatio temporis hujusce concessionis.

Clausa.

Fides danda transumptis.

Dat. die 30. Junii 1603. An. XII.

Ex Regest. in Secret. Breu.

Exordium.

Vicensis Episcopus collationem Ecclesiæ S. Jacobi de Calass ad se pertinere putare avertit eisdem Ecclesiæ reductionem ad statum seculare.

CCCVII.

Universitas, & Homines loci Rysch partis Territorii Lucernen. Constantien. Diocesis eximuntur à solutione minorum Decimarum Rectori Parochialis Ecclesiæ dicti loci.

Ven. Fratri Joanni Episcopo Vegliu. Nostro, & Apostolica Sedis apud Helvetios Nuncio.

CLEMENS PAPA VIII.

Ven. frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Expositum Nobis nuper fuit, pro parte dilectorum filiorum Universitatis, & Hominum loci Rysch partis Territorii Lucernen. Diocesis Constantien., quod cum sepe inter dilectum filium Rectorem Parochialis Ecclesiæ dicti loci, & ejus Parochianos occasione Decimarum, ut vocant Minorum, quas solvunt quolibet Anno, quæ Decimæ Minores sunt ex fructibus Arborum, Raparum, Canapis, & Lini controversia, & differentia oriri contigerit, & in futurum contingere possit, ex eo quod jam a centum annis circiter, ut asseritur, quedam Prædia, quæ huiusmodi Decimas persolvebant, ab illarum solutione redempta fuerunt, sed confusim, ac ex diuturnitate temporis, incuria Rectorum pro tempore existentium, aut malitia Possessorum dictorum bonorum termini remoti fuerint, sicque distingui non possit, quæ bona Decimarum solutioni obnoxia, & quæ ab illis exempta sint: Homines dicti loci ad evitandum huiusmodi lites, & controversias, Decimas huiusmodi redimere, & illarum loco, quæ annuatim, distractis expensis, ad scuta quindecim monetæ circiter ascendebant, redditum annuum scutorum triginta unius similitudinem in quodam perpetuo censu valoris in proprietate mille ducentorum quadraginta florenorum assignare intendant, si opportuna ad hoc eis Nostra, & Apostolica Sedis licentia suffragetur.

§. 2. Quare Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eorum desiderio, ac precibus benigne annuentes, & eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, Fraternaliter tue per presentes committimus, & mandamus, quatenus veris existentibus prænarratis, & accedente Parochi, & alterius cujuscumque in præmissis interesse habentis consensu, & facta per dictos Universitatem, & Homines, aut alios, quorum intererit, assignatione

Ex Regest. in Secret. Breu.

Ad obtinendam frequentibus libris, quæ ex solutione Decimarum oriebantur.

Communitas loci Rysch eas redimere curat.

Pontifex Nuncio Apostolico huiusmodi negotium committit.

Executores designat.

Derogat contrariis.

Dat. die 15. Julii 1603. An. XII.

dd. redditus annui scutorum triginta unius, aut solutis per eos Florenis mille ducentis quadraginta illarum partium, quæ in emptionem similis census, aut redditus perpetui, vel honorum stabilium eidem Parochiali Ecclesiæ utilium arbitrio tuo unico contextu convertantur, universos, & singulos ejusdem Parochialis Ecclesiæ Parochianos a solutione Decimarum occasione fructuum Arborum, Raparum, Canapis, & Lini, & similibus, auctoritate Nostra Apostolica perpetuo liberes, & eximas, ac liberos, & exemptos deinceps fore decernas, ita quod Jus exigendi hujusmodi Decimas in laicos nullatenus transferatur.

Derogare contrariis.

§. 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, sac. recor. Pauli Secundi, & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesiæ etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 18. Julii 1603. Pont. Nostr. Anno XII.

CCC VIII.

Quando locorum Ordinarii Regularibus licentiam possint impertiri novos Conventus construendi.

Hanc facultatem Sedi Apost. antea reservatam à Bonifacio VIII. in cap. 1. de Excessib. Prælat. in 6. Ordinarius postea concessit Concilium Trident. sess. 25. cap. 3.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causæ hujusmodi declarationis.

Quoniam ad institutam Regularium locorum, & personarum reformationem promovendam, & conservandam maxime pertinet, ut in quibusque Domibus, & Monasteriis is tantum numerus Religiosorum, qui commode ibidem alii possit, contineatur, ac eo pariter spectat, ut in quibusque Civitatibus, & locis, novæ Domus, & Monasteria, præsertim Mendicantium, non erigantur, nisi in eisdem Civitatibus, & locis, aliarum Domorum, & Monasteriorum in eis existentium habita ratione, commode sustentari posse dignoscatur.

Ordinarii licentiam Regularibus constituendi novas Domos concedere nequeunt, nisi constiterit, eas posse sustentari.

§. 1. Hac igitur nos consideratione ducti, & in præmissis pro Nostris Pastoralis munere opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa Nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ex voto etiam venerabilium fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super consultationibus, & negociis Episcoporum, & Regularium præpositorum, harum ferie declaramus, locorum Ordinarios non posse licen-

tiam ad novos Conventus, eujusque Mendicantium Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ Jurisdictioni subiectis erigendos impertiri, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causâ servatis servandis cognita constiterit, in eisdem Civitatibus, & locis novos hujusmodi erigendos Conventus, sine aliorum detrimento commode sustentari posse.

Regulares vero possunt appellare ad S. Sedem a sententia Ordinarii.

§. 2. Si vero ab eorum in hujusmodi causis sententiis, ad Nos, & Apostolicam Sedem provocati, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tamdiu erectionem novorum Conventuum suspendere debere, quousque a Nobis, & Apostolica Sede in eadem causâ pronunciatum extiterit, irritum nihilominus, & inane decernentes, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Commissio ordinarii hic observandi Constitutionem.

§. 3. Quo circa universis Venerabilibus fratribus Nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis per præsentem in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipiendo mandamus, ut præsentem Nostram literas observent, & observari curent, & faciant.

Quibuscumque non obstantibus.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, Synodalibus Conciliis, editis generalibus, vel spiritualibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibuscumque Statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 23. Julii 1603. An. XII.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris, die 23. Julii, millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus Nostr. Anno XII.

CCCIX.

Confirmatio Decreti Cardinalis Matthæi contra occultantes bona ad Conventus Ordinis Minorum Reformatorum pertinentia.

Nonnulla de Fratibus Reformatis vide in Constitut. XV. Clementis VII. quæ incipit: Nuper. Tom. IV. Par. I. fol. 62.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Decet Romanum Pontificem, ea quæ pro indemnitate, & utilitate Ordinum, illorumque Monasteriorum, seu Conventuum per Superiores provide facta sunt, ut inviolate observentur, Apostolicæ firmitatis robore communiri.

Card. Matthæus suo decreto providere securitati rerum ad Conventus Reformatorum spectantium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilectus filius Noster Hieronymus tit. S. Pancratii Præbyter Cardinalis Matthæus nuncupatus, totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Protector, pro omnium Fratrum Reformatorum ejusdem Ordinis, nunc, & pro tempore ubilibet existentium indemnitate, utilitate, & prosperitate, infra scriptum Decretum ediderit, tenoris sequentis, videlicet.

Decreti tenor.

§. 2. Nos Hieronymus miseratione Divina tituli S. Pancratii S. R. E. Præbyter Cardinalis Matthæus, totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Protector, Corrector, & Governator. Cipientes indemnitati, utilitati, & prosperitati omnium Fratrum strictioris observantia Reformatorum nuncupatorum dicti Ordinis, nunc, & pro tempore ubilibet existentium, ac in primis animarum salutem, quantum cum Domino possumus, consulere, ac providere, præsentis Decreti vigore, omnibus, & singulis Ministris Provincialibus, aliisque tam Prælatibus, quam subditis Nostræ protectioni, & gubernio conceditis, in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, ac mandamus, ne deinceps quis illorum, cum contigerit Monasterium, seu Conventum aliquem pro reformatione introducenda, Fratibus Reformatis, ut præfertur, de mandato Superiorum effectivè concedi, tradi, ac assignari, sive antequam effectivè assignetur, de hujusmodi assignatione faciendâ notitiam quoquo modo habuerit, audeat, vel presumat, per se, vel alium quomodolibet directe, vel indirecte, sub quovis prætextu, aut quæsito colore, detinere, auferre, abscondere, aut aliis, sive intra, sive extra Ordinem tradere, aut secum deferre, quicquam attinens, vel pertinens, quovis titulo, modo, aut forma, ad publicam utilitatem, commoditatem, & communitatem dictorum Conventuum, seu Monasteriorum Reformatis concedendorum, eorumque Ecclesiæ, Choros, Sacristias, Dormitoria, Valetudinaria, Cellas, Bibliothecas, Refectoria, Cellaria, Coquinas, illasve Officinas, vel ad alicujus Officii functionem, aut ad ipsorum Conventuum,

seu Monasteriorum suppellestem, eleemosynas, scripturas, vel libros, spectans, nec ad id efficiendum consilium, auxilium, vel favorem alicui, directe, vel indirecte, ut prædicatur, ullo modo præbere. Qui secus fecerit, eo ipso omnibus officiis, dignitatibus, & honoribus Ordinis, ac utraque voce in perpetuum privatus existat, & pro qualitate delicti, carceribus etiam mancipetur, ac in subsidium poenæ excommunicationis multetur. Et ut nullus de præmissis ignorantiam prætereundere valeat, sub eisdem poenis, omnibus, & singulis Provincialium Ministris, seu Commissariis expresse mandamus, ut cum primum de hujusmodi Nostris Decretis transumptum habuerint, teneantur per omnes suarum Provincialium Conventus illud cum effectu legi, & publicari facere, ac de publicatione hujusmodi Nos statim certiores reddere. Et ita decernimus, statuimus, & ordinamus, non solum isto, sed, & omni alio meliori modo &c. In quorum fidem &c. Datum Romæ in Palatio Nostris, die ultima mensis Junii 1603.

Apostolica confirmatione roboratur.

§. 3. Propterea Nos, ut Decretum prædictum deinceps observetur providere volentes, præsertim Decretum cum omnibus, & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illique perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiciamus, ac omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui in eo intervererint, supplemus, ac ab omnibus, & singulis Ministris Provincialibus, aliisque tam Prælatibus, quam subditis dictæ protectioni subiectis, sub poenis in præserto decreto contentis, perpetuo observari, ac in singulis Capitulis Provincialibus publicari debere, præcipimus, & mandamus.

Derogatio contrariorum.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo dicti Cardinalis Protectoris, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, quæ præsentibus haberetur, fides habeatur.

Dat. die 24. Julii 1603. An. XII.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die vigesima quarta Julii millesimo sexcentesimo tertio, Pontificatus Nostr. Anno XII.

Ex Reg. in
Secret. Breu.

Declarat per avocationem Casuarum, qua occasione Dotationis Parochiarum pro Mauris ad Fidem Christianam conversis erectarum suborta sunt, hujusmodi Parochiarum erectionem, & dotationem non esse retardandam.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Erectas, dotatasque in
Dioecesi Valentinensi a Gregorio XIII. Parochias pro Mauris noviter conversis recentur.

§. 1. Alias ad Nos perlato, quod felix Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster, juxta prudentem, & maturam consultationem a Venerabili Fratre Archiepiscopo Valentinensi de ordine clariorum memor. Philippi II. Hispaniarum Regis Catholici, factam, ad instruendos in Fide Catholicos eos, qui de genere Maomethanorum, seu Moricorum in dicto Regno Valentini Christianam Fidem receperant, nec satis firmi in ea fide manebant, diversas Parochiales Ecclesias in locis, in quibus dicti Morici inhabitabant, erigendas mandaverat, seu erectiones a dicto Archiepiscopo hujusmodi Parochialium Ecclesiarum factas, confirmaverat, & pro earundem de novo erectarum Parochialium Ecclesiarum dote, illarumque Rectorum congrua sustentatione nonnullas taxas super fructibus Mensæ Archiepiscopalis, nec non Dignitatum, Canoniarum, & aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum, & a nonnullis etiam particularibus Dioecesis Valentini personis, quæ decimarum, sive primitiarum dictorum locorum participes sunt, persolvendas imposuerat, prout in diversis ejusdem Gregorii Prædecessoris Literis plenius continetur: nihilominus non deerant multi, quos in hujusmodi contributionem, juxta dictam taxam concurrere oportebat, qui contributionem ad eos pro rata Decimarum, vel primitiarum, quas percipiebant, spectantia, sub pretextu, quod aliqua istarum Parochialium erectarum, absque contributione prædicta, sufficientes centum librarum monetae illarum partium annuos redditus designatos habebant, licet alias numero quinquaginta ex dictis Parochialibus fructus ad summam centum librarum hujusmodi ascendentem, non habere fateantur, scire recusabant. Cumque id malo exemplo esset, ac in maximum earundem Parochialium Rectorum præjudicium vergeret, fructusque salutis animarum, quarum causa, tanta in earundem Parochialium Ecclesiarum erectione, & dotatione, diligentia adhibita fuerat, consequenti non modicum afferretur impedimentum. Idcirco pro parte charissimi in Christo filii Nostri Philippi III. Hispan. Regis Catholici, Nobis humiliter supplicato, ut in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Commissamque Nuncio Apostolico executionem.

§. 2. Nos Literarum dicti Gregorii Prædecessoris tenores, & Datas tunc expressis habentes, illasque confirmantes, &

approbantes, hujusmodi supplicationibus inclinati, dilecto filio Nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Hispaniarum Nuncio, per alias nostras in forma Brevis Literas dedimus in mandatis, quatenus per se, vel alium, seu alios, quos ad id duxisset deputandos, quoad quinquaginta quinque Parochiales Ecclesias prædictas, quarum fructus ad summam prædictarum librarum centum non ascenderent ad executionem, taxæ prædictæ pro concurrenti quantitate ejus summæ, quæ tunc deesset, ad constituendam summam librarum centum pro unaquaque ex dictis Parochialibus Ecclesiis, auctoritate Apostolica procedi curaret, & faceret, ac quoscumque illorum, qui, juxta Literarum dicti Gregorii dispositionem in hujusmodi Parochialium dotationem contribuere tenebantur, ac contributionem debitam, & quæ pro tempore deberetur taxæ triæ ad illos spectantis pro concurrenti quantitate pariter, omni, & quacumque appellatione remota, procedi curaret, & faceret. Pro aliis vero Parochialibus Ecclesiis, quarum fructus, ut assererebant iidem, qui contribuere tenebantur, ascendeant ad summam librarum centum, terminum unius anni illis ad docendum præmissa, præfigi mandavimus, quo termino præfixo, & elapso, si nihil, quod relevaret, deduceretur, executionem, & executionem taxæ prædictæ nolumus retardare; volumusque etiam, ut interim non retardaretur executio quoad eos, qui tunc taxam persolvebant. Verum, si facta liquidatione constitisset proprios fructus aliquorum ex dictis Parochialibus libras centum excedere, respectu harum Parochialium aliqua contributio non fieret: si vero fructus una cum taxæ contributione dictam summam librarum centum excederent, tunc iidem fructus una cum taxæ contributione ad dictas libras centum reduceretur; Nostræ enim intentionis erat, ut illis Parochialibus, quas sine hujusmodi taxæ contributione redditum annuum centum librarum habere constaret, hujusmodi contributio minime fieri deberet, ex illarum tum Parochialium propriis fructibus, si qui essent, qui tunc, absque dicta contributione summam prædictam excederent, nihil prorsus ex eadem summa excedente, pro dotatione aliarum Parochialium detrahi volumus: sed totum id, quod dictam summam centum librarum excederet ejuslibet ex iisdemmet Parochialibus Ecclesiis beneficio cederet. Sicque in præmissis ab omnibus, & singulis censeri, ac ita, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, ac etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definitum debere, ac irritum, & inane quid quid fecus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: super quibus omnibus, & singulis plenam, & liberam eidem Nuncio facultatem, & auctoritatem concessimus, prout in eisdem Literis sub Datum die 13. Septembris 1601., Pontificatus nostri Anno Decimo desu-

Avocatasque ad se causas omnes inde extortas.

desuper expeditis etiam plenius continetur.

§. 3. Cum autem postea per alias nostras literas sub Data die 30. Aprilis 1602., Pontificatus nostri Anno Undecimo expeditas, nos, qui alias ante prædictarum literarum expeditionem, ad supplicationem dilectorum filiorum Dignitatum, Canoniarum, Præpositorumque Ecclesiæ Valentini, ac aliorum litis consortium, causam, & causas, quas prædicti habebant, habereque volebant, & intendebant contra, & adversus Rectores Ecclesiarum Parochialium in Dioecesi Valentini pro instructione Maurorum ad Christianam Fidem noviter conversorum erectarum, & erigendarum, ac omnes alios interesse habentes super dotatione, & assignatione reddituum dictarum Parochialium, dilecto filio Magistro Horatio Lancellotto Cappellano Nostro, & Casuarum Palatii Apostolici Auditori audiendas, cognoscendas, & terminandas per speciale Nostrium rescriptum commiseramus, opportune providere volentes, ne aliqua lis, occasione prædictæ commissionis cause, seu casuarum hujusmodi prædicto Horatio Lancellotto, ut præfertur, per Nos facta, aut alia quacumque de causa super præmissis oriretur, supplicationibus ejusdem Philippi Regis, super hoc quoque nobis humiliter porrectis inclinati, causam, & causas hujusmodi a prædicto Horatio, & aliis quibusvis Judicibus ad Nos, harum serie avocaverimus, illasque circumscriptis literis nostris, per d. Nuncium executioni demandandis, perpetuo extinxerimus, ac perpetuum super illis tam prædictis dignitatibus, Præpositis, & Canonicis, quam aliis quibuscumque silentium imposuerimus, prout in eisdem literis pariter continetur.

Declarat hinc minime retardandi esse executionem literarum super dotatione Parochiarum.

§. 4. Cumque, sicut accepimus, ex illis verbis in ultimo dictis literis nostris appositis, videlicet: *Circumscriptis literis nostris prædictis per dictum Nuncium executioni demandandis*, dilectus filius Sebastianus de Covarruvias Subexecutor, a dicto Nuncio in Regno Valentini deputatus, asserat, priores literas nostras prædictas dicto Nuncio directas, revocatas existere, ac ad executionem literarum Gregorii Prædecessoris, nulla habita secundo dictarum literarum nostrarum ratione, procedere curret. Nos volentes, ut par est, ut mandata nostra debita executioni demandentur, singularum literarum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, harum serie declaramus, per ultimo dictas literas nostras super extinctione dictarum casuarum emanatas, anterioribus literis prædictis Nuncio nostro directis, super executione prædictæ taxæ emanatis, minime derogatum extitisse, nec esse, aut censeri posse: quinimo volumus, atque auctoritate Apostolica, tenore præsentium statuimus, & ordinamus, ut eadem literæ nostræ primò dictæ, illarum forma in omnibus, & per omnia servata, a prædicto Nuncio, illisque Subexecutoribus, tam hactenus deputatis, quam deinceps deputan-

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

dis quibuscumque, debita executioni omnino demandentur.

§. 5. Irritum nihilominus, & inane decernentes quid quid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in prioribus literis nostris prædictis volumus non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 2. Augusti 1603. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 2. Augusti 1603. An. XII.

CCCXI.

Declarat Præfules Ecclesiasticos Regni Poloniae, qui Comitibus, Consiliis, & Judicibus Regni ex munere Senatorio interesse debent, suam sententiam dicere possint absque Censurarum, & irregularitatis incursum &c.

Ex Reg. in Secret. Breu.

Charissimo in Christo Filio Nostro Sigismundo Polonia, & Sœcivæ Regi Illustri.

CLEMENS PAPA VIII.

Charissime in Christo Filio Nostro salutem, & Apostolicam Benedictionem.

§. 1. Securitati conscientie Venerabilium Fratrum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac aliorum Prælatorum Ecclesiasticorum Regnorum, & Dominiorum tuorum, qui pro eorum Senatorio munere in Senatu, Comitibus, Consiliis, & Judicibus eorumdem Regnorum interesse, & sententiam dicere solent, ac debent opportune consulere cupientes, Majestatis Tuæ supplicationibus in hac parte Nobis humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Prælatibus prædictis, ut in eisdem Senatu, Comitibus, Consiliis, & Judicibus, quandocumque de rebus, & negotiis Bellicis, & Sententiis, ac Causis Criminalibus tractabitur, eorum sententiam dicere, libere, & licite sine aliquo conscientie scrupulo, aut Censurarum Ecclesiasticarum, & irregularitatis incursum, etiam si inde aliquorum mors, aut membrorum mutilatio subsequatur, dummodo ipsimet sanguinis sententiam non ferant, & a subscriptione sententiarum abstineant, nisi forsitan ex officio hujusmodi, etiam sententias subscribere teneantur, quo casu, ut illas etiam subscribere possint, auctoritate Apostolica tenore præsentium gratiose concedimus, & indulgemus.

Declaratio de qua in rubric.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio contrariorum

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 9. Augusti 1603. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 9. Augusti 1603. An. XII.

C

Com-

Ex Regest. in
Secret. Brevi.

Commissio Nuncio Apostolico apud Sigismundum Poloniae Regem commoranti, ut unionem, Apostolica auctoritate, factam Ecclesiae Metropolitanae Chiovien. de Archimandria, seu Abbacia Pieczaren. dissolvat.

Venerabili Fratri Claudio Episcopo Regien. apud Chavissimum in Christo Filium Nostrum Sigismundum Poloniae, & Suetiae Regem Illustrissimum, Nostro, & Apostolicae Sedis Nuncio.

CLEMENS PAPA VIII.

Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Abbatia Pieczaren. unita fuerat Mensae Chioviensi.

§. 1. Significavit Nobis nuper charissimus in Christo filius noster Sigismundus Poloniae, & Suetiae Rex Illustris, in proximis Regni sui Comitibus, Ruthenos Nuncios, summa contentione flagitasse, ut Archimandriae, seu Abbatiae Pieczaren. unio, qua alias Apostolica nostra auctoritate, ipso Sigismundo Rege petente, Mensae Archiepiscopali Chiovien. facta fuit, dissolveretur, ac veris Patronis jus suum ad eandem Archimandriam, seu Abbatiam restitueretur, ab ipsius Ruthenis Nunciis demonstratum fuisse juspatronatus ejusdem Archimandriae, seu Abbatiae non ad ipsum Sigismundum Regem, sed ad certas illius Ritus familias omnino pertinere; & ideo ipsum Sigismundum Regem pro sui Regni tranquillitate maxime cupere, ut unio praefata omnino dissolvatur.

Commissio de qua in Rubrica.

§. 2. Nos igitur ejusdem Sigismundi Regis petitionibus in praemissis annuere volentes, ac literarum nostrarum super dicta unione expeditarum, aliarumque desuper confectarum scripturarum tenores, praesentibus pro expressis habentes, supplicationibus ejusdem Sigismundi Regis super hoc Nobis humiliter porrectis inclinati, fraternitati tuae, per praesentes committimus, & mandamus, ut unionem dictae Archimandriae, seu Abbatiae Pieczaren. praedictae Mensae Archiepiscopali Chiovien., seu Ecclesiae Metropolitanae Chiovien., auctoritate Apostolica factam, data tamen eidem Mensae, seu Ecclesiae Chiovien. aliqua congrua compensatione, arbitrio Tuo, ab eodem Sigismundo Rege assignanda, eadem auctoritate Apostolica, dissolvas, ac omnia in pristinum, & eum, in quo ante unionem praedictam erant, statum restituas, reponas, & plenarie reintegres, super quibus tibi plenam, & liberam facultatem concedimus, & impertimur. Ipsum autem Sigismundum Regem in Domino hortamur, ut, pro sua pietate, & Catholicae Religionis zelo, curet, ut ad Archimandriam, seu Abbatiam praefatam, non nisi vir Catholicus, & pius, per eos, ad quos spectat, praesentetur, & insituitur.

Obstantium derogatio.

§. 3. Non obstantibus praedicta unione,

aliisque praemissis, ac Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Per praesentes autem non intendimus juspatronatus praedictum in aliquo approbare.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 9. Augusti 1603. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 9. Augusti 1603. An. XII.

CCCXIII.

Declarat Congregationem Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo, esse ex Ordinibus Mendicantium, eorumque gratis omnibus perfrui.

De hac Congregat. vid. in ejus Const. LXXVI. Pastoralis. Tom. V. Par. II. fol. 468.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum Pontificem decet, pacem, & unitatem, maxime inter Dei Ministros, omni sollicitudine tueri. Quamobrem aegre tulimus eos, quorum est evangelizare pacem, & bona, & quibus a Domino saepe jubetur, pacem, & unitatem diligere, veritatem apertissimam perperam, & sine fundamento impugnando, pacem non absque scandalo pusillorum scindere. Ad aures enim Nostras pervenit, nonnullos Religiosos in partibus Indiarum, non obstantibus habitu, regula, professione, ac titulo a Summis Pontificibus Praedecessoribus Nostris, & a Nobis, ac etiam ab universo Populo Christiano, ubique dari solito dilectis filiis Reformationis Discalceatorum Ordinis Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo, ausu temerario contendere, illos Carmelitas non esse, neque unum ex quatuor Ordinibus Mendicantium. Nos qui justitiam, & veritatem colere tenemur, hujus rei, licet adeo esset manifesta, majorem certitudinem, habita in Nostra Congregatione super Reformatione, & Visitatione Regularium constituta, matura deliberatione, Nostra declaratione patefacere deliberavimus.

Procedimus.

§. 1. Quo circa Motu proprio, & ex certa scientia Nostra, deque Apostolica Potestatis plenitudine, Ordinem, & Congregationem dilectorum filiorum Reformationis Discalceatorum Ordinis Beatissimae Virginis Mariae de Monte Carmelo, unum esse ex quatuor Ordinibus Mendicantium, Ordinem, scilicet Carmelitarum, cujus Religiosi strictius Regulam a bonis membris Alberto Patriarcha Hierosolymitano habitantibus in Monte Carmelo traditam, a saec. recor. Innocentio Papa IV. Praedecessore Nostrum confirmatam profitentur, & observant.

Declarat Congregationem hanc esse unum ex Ordinibus Mendicantium.

§. 2. Ipsisque omnia ad praedictum Ordinem tam de jure, quam ex privilegiis attinentia, tamquam propria competere, auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus, cui declarationi nostrae si quis contra-

Et anathemate ferit hanc declarationem contradicentem.

tra-

Declarat etiam locum, & praesentiam Ordini Carmelitarum convenientem, competere.

tradidit praesumpserit, illum anathematis vinculo innodamus.

§. 3. Et licet dicti Religiosi, ut accepimus, Evangelicae humilitatis amulatores, consilium Dominicum sectantes, infimum locum tam in processibus, quam Congregationibus, & aliis quibuscumque eventibus elegerint, & eligant. Nos tamen, qui Domini vices gerentes in terris, omnium jura tueri tenemur, ipsos nullo modo decursu temporis, aut alio praescriptionis modo, locum, & praesentiam, aut aliam prerogativam Ordini Carmelitarum competentem perdere, in toto nec in parte, neque umquam in dubium revocari, ita ut quoties, qua per humilitatem praeremittunt, ob justitiam ordinem repetere voluerint, propria auctoritate, possint, & valeant, auctoritate, & tenore praedictis perpetuo statuimus, volumus, & ordinamus.

Nec compelli posse ad Processiones.

§. 4. Praeterea illos, licet ob adificationem fidelium, maxime noviter ad fidem venientium, propria quieti cedentes, ad processiones tam privatas, quam generales exierint, vel exeant, cum in strictiori clausura perpetuo, juxta regulam, quam profitentur, degant, ad processiones generales compelli nunquam posse.

Claustra.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, quidquid fecerit super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Deputat exequutores.

§. 6. Quo circa venerabili Fratri Archiepiscopo Mexican. necnon dilectis filiis Decano, & Archidiacono Ecclesiae Mexican. per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Religiosorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos praemissorum omnium, & singulorum effectu, pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper a quoquam, quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari: Contradictores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria solli.

§. 7. Non obstantibus saec. record. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Ordinis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegii quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem

Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

Ordini, ejusque Superioribus, Religiosis, & quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi jubet.

§. 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti, millesimo sexcentesimo tertio, Pont. Nostri Anno XII.

Dat. die 20. Augusti 1603. An. XII.

CCCXIV.

Declaratio super oblatione Incensi, & Osculo Pacis in Missa Majoris celebratione, Governatori in temporalibus pro Rege Christianissimo in Civitate Tullen.

Ex Regest. in Secret. Brevi.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem lites, & controversias, quae inter personas Ecclesiasticas, & seculares oriri possunt, non solum e medio tollere, sed etiam, ut quies, & tranquillitas conservetur, opportuna declaratione illis obviare, prout in Domino salubriter conspiciatur expedire.

Exordium.

§. 1. Expositum siquidem nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Decani, & Capituli Cathedralis Ecclesiae Tullen., dilectum filium Subpraefectum, seu Governatorem in temporalibus pro Christianissimo in Christo filio Nostro Henrico Francorum Rege Christianissimo in Civitate Tullen., contra solitas, antiquas, ac laudabiles Ecclesiae Tullen. consuetudines, Thus, sive Incensum, ac Evangelii Textum, & Pacis Osculum in Missa majoris celebratione in dicta Ecclesia, sibi post Venerabilem Fratrem Episcopum Tullen. privatim danda, seu offerenda esse contendere, sub eo praetextu, quod nonnullae Ecclesiae vicinae id, quod ipse Governator petit, aliis similibus Regiis Governatoribus a paucis annis citra dederint, seu obtulerint, & in eadem expositione subjunctum, an id, quod Governator praedictus postulat, praestare debeant.

Gubernator Tullen. Incensum, & Pacis osculum post Episcopum sibi dari praesumit.

§. 2. Nos pro nostri Pastoralis muneris debito omnem in praemissis difficultatem tollere volentes, supplicationibus eorundem Decani, & Capituli Nobis in hac parte humiliter porrectis inclinati, ex voto Venerabilis

Clemens servari solitum jubet.

C 2

rabi-